

Juhlaerikoisnäyttely / Finnish LRCs

Main Specialty Show

Tuomarikommentit 1.2.2020 Järvenpää

Suurkiitokset kutsusta arvostelemaan Labradorinnoutajakerho ry:n 40-vuotisjuhlanäyttelyä 1.2.2020. Olen kiitollinen ja ylpeä kutsusta ja kun vielä erittäin hyvät ystäväni Eeva Rautala ja Kirsi Luomanen arvostelivat samassa näyttelyssä niin se kruunasi kakun (ja kuohuviinin ☺). Näyttelypaikka on sopiva meidän rakkaalle rodullemme joka ei ole turhan tarkka siitä onko hiekkaista, kuraista vaiko märkää (viimeinen taitaisi olla labradoreille paras vaihtoehto). Jotta ei tule väärinkäsityksiä, alustahan oli hienoa hiekkaa ja lämpötila sopiva maneesinäyttelyksi. Tämän lisäksi minulla oli aivan erinomaiset kehätoimitsijat, uutena hienona lisäyksenä kuulutus ja hienot palkinnot voittajille- helppoa hoitaa arvostelu. Suuresta koiramäärästä huolimatta näyttely oli ohi ennen klo 16.00!

Minullahan oli arvosteltavana nartut- ei pennut eikä veteraanit. Suuret luokat joissa keskiarvo oli erinomainen. Ja tämä ei ole itsestään selvää, olen arvostellut tänä vuonna 26 vuotta ympäri maailma-syyskuussa tulee 27:s arvosteluma ja uskokaa, kaikenlaista on tullut näinä vuosina nähtyä. Toki narttujen taso on joka maassa parempi kuin urosten, kaikki kasvattajat tietävät ongelman miten saa kasvatettua tasapainoisen uroksen mutta narttujen kanssa se tuntuu olevan helpompaa. Joka tapauksessa tässä näyttelyssä oli erinomainen taso, mutta niitä VAU-koiria olisi kyllä saanut olla enemmänkin. Olihan narttuja ilmoitettu 110 kappaletta (paikalla näköjään ollut 96 kpl). En käy läpi luokkien voittajia enkä arvostelujani sillä kaikkihan löytyy koiranetistä, jokainen hassusti sanomani arvostelukin...mutta toivottavasti kuitenkin ymmärrettävästi saneltu.

Paras narttu 4-luokkaan valitsemani nartut olivat kaikki huippulaatuisia, kaksi ensimmäistä "vanhoja" suosikkejani tosin PN-voittajaa (ja lopulta BIS) koira en ole muistaakseni koskaan itse arvostellut mutta kovasti olen ihailut kehän laidalla. PN-2 olen antanut junnuna sertin ja taisi olla ROP:kin enkä sitä ole katunut...PN-3 oli uusi tuttavuus, nuorten luokan narttu jolla kaikki palikat hienosti kohdallaan, tarvitsee vähän lisää runkoa mutta juuri tänään, tämän ikäisenä, hieno kokonaisuus PN-4 musta narttu (edelliset keltaisia) jonka olen usein nähnyt kehän laidalla ja katsellut tyytyväisenä, enkä nytkään pettynyt. Vankka runko johon yksi kilo vähemmän olisi tänään ollut sopiva.

Painosta tuli mieleeni- vuosien varrella olen kiistellyt useamman eri tuomarin (eri roturyhmistä kuin 8) labradorien painosta ja jos nyt joku minulle siitä olisi kommentoinut niin sormilleen olisi saanut. Aivan muutama narttu oli hiukan pullukka, yhtään lihavaa ei ollut tässä joukossa! Tämäkään ei toki ole itsestään

selvää, olen jälleen menossa katsomaan labradoreja Potomac, USA:han ja siellä pitää "sielunsa silmin" ottaa laardit pois päältä jotta näkee millainen koira siellä alla on...

Muutama juniori joka tarvitsee kasvaa raajakorkeutta, tämä on meillä nykyään yleistynyt ja siihen tulee kiinnittää huomiota. Tähän kun lisätään liian syvä rintakehä jo junioriluokassa niin tulevaisuus ei ole kirkas. Se miin kiinnitin tässä näyttelyssä eniten huomiota oli liikkeet, luvattoman paljon löysiä etuliikkeitä ja kapeita/tehottomia takaliikkeitä. Toki itse aina opetan ettei labradori ole näyttävä liikkuja muttei se tarkoita sitä että jalat saa linksua sinne tänne! Mietin sitäkin reagoivatko koirat hiekkaan vai miksi näin oli mutta nartuissa liikkeissä oli suurimmat ongelmat.

Suurimmalla osalla oli oikealaatuiset karvat, muutama saukonhäntäkin tuli bongattua ja luonteet pääasiassa tyypillisiä, muutama hieman pehmeä ja muutama jo ylivilkas.

Kaikkienensa hieno päivä, kiitos teille kaikille jotka ilmoititte koiranne, kiitos hienosta näyttelyilmapiiristä ja onnea jatkossakin!

(ps. Samoilla silmillä seuraavaan vuorokauteen, pentueen syntymän takia)

Hannele Jokisilta

Onnittelut 40-vuotiaalle Labradorikerholle!

Helmikuun ensimmäinen päivä vietettiin arvokkaasti vanhenevan Labradorikerhon 40-vuotisjuhlanäyttelyssä Järvenpäässä ja allekirjoittanut mieluisasti kehän keskellä. On aina hauska tulla kotimaahan arvostelemaan, sillä vaikka rotu on aina sama niin maakohtaisia eroja löytyy niin koirissa kuin käytännöissäkin, ja jotkut asiat Suomessa vaan ovat paremmin. Kaikki toimii ja ilmapiiri on asiallinen ja rento, ja luulisi että myös vasta-alkajat kokevat olevansa tervetulleita. Ja vaikka aplodeja saisi olla enemmän harvasanaiset suomalaiset kuitenkin saavat suunsa auki sen verran, että yleensä onnittelevat voittajia, ja kun nyt tunnelmaa oli erityisesti lämmitetty niin kuohuvalla kuin täytekakullakin niin mikä oli arvostellessa.

Minun osakseni lankesivat tällä kertaa pennut ja veteraanit, ja sehän oli minulle mieluisaa. Pentukehä on aina pieni kurkistus tulevaan, ja usein tapaakin tulevaisuuden tähtiä. Veteraaneissa taas on aina ihana nähdä niitä vanhoja tuttuja, jotka nyt jo hieman ehkä kankeasti liikkuvinkin vielä nauttivat esiintymisestä - puhun nyt siis koirista - ja jotka usein muistuttavat siitä, mitä rotu on käynyt läpi lähimenneisyydessä...

Paras veteraani oli FIN CH Mouldhills Joking Around tasapainoinen ja hyvinrakentunut uros, joka liikkuu hyvin ja jolla on poikkeuksellisen hyvä takaosa, yksi niistä asioista mitä oikeastaan nykyään harvemmin näkee.

Paras veteraaninarttu oli Follies Daphne jälleen kerran tasapainoinen - tästä voisi päätellä että tasapainoisuus on tälle tuomarille oleellinen osa hyvää koiraa - ja feminiinen narttu, jossa oli kaikki paikallaan, mutta ei mitään liikaa....

Pentujen voittaja Waterline's Desert Mirage oli kerrassaan viehättävä niin kuin tuonikäinen pentu nyt parhaimmillaan voi olla. Seisoi tasapainoisesti, liikkui maatavoittavasti, ja esiintyi kuin ei olisi eläissään muuta tehnytkään.

Parhaasta urospennusta, Stronglines Voice of Windista, pidin myös todella paljon. Sillä oli erittäin vahva luusto, kaunisilmeinen pää ja runsas turkki.

Myöskin toiset luokkavoittajat Stronglines Xciting News ja Follies Miss Universe olivat oikein lupaavia, ja niistäkin varmasti kuullaan vielä...

Sokerina pohjalla allekirjoittaneelle oli Best In Show, mistä kilpailivat EE JMVA Pramentos Eart Star Diamond ja FI & EE MVA V-18 Follies Finntastique, joista jälkimmäisen palkitsin sillä isommalla pystillä. Todella hienoja koiria molemmat, mutta Finntastiquen pää on mielestäni ilmeeltään lähempänä ihannetta.

Lopuksi haluaisin vielä kiittää kerhoa arvostelukutsusta. Tällaisen suuren erikoisnäyttelyn arvosteleminen on aina kunnia, ja idea meidän kolmen maailmaa aika paljon kolonneen kotimaisen kasvattajatuomarin kutsumisesta oli mielestäni loistava - ihan vanhan sydäntä lämmittää. ☺

Kiitos kaikille osallistujille, erinomaisille kehäsihteereilleni ja koko toimikunnalle!

Kirsi Luomanen

Suuri ilo ja kunnia oli arvostella oman Labradorinoutajakerhomme juhlaerikoisnäyttelyssä urokset. Monen muun maan erikoisnäyttelyitä on jo tullut tuomaroitua, mutta aikoinaan tekemämme päätöksen mukaan päänäyttelyssä ovat arvostelleet ulkomaiset labradorituomarit, kunnes nyt yhdistyksen 40-vuotisjuhlan ansiosta saimme kutsun töihin me kotimaiset kasvattajatuomarit. Ja erityisen mieluisaa oli jakaa tehtävä juuri Hannelen ja Kirsin kanssa, koska olemme rinnan kulkeneet pitkän matkan labradorien parissa.

Haluaisin kiittää kaikkia osallistujia hienosta päivästä ja suuresta koiramäärästä, jota pääsimme arvostelemaan. Suurkiitos myös kaikille järjestelyihin osallistuneille työpanoksestaan, jonka ansiosta näyttely sujui erinomaisesti alusta loppuun. Tulospalvelu sähköisessä muodossa osoittautui positiiviseksi kokemukseksi, toivottavasti osallistujienkin mielestä. Paljon on edistytty tässä suhteessa.

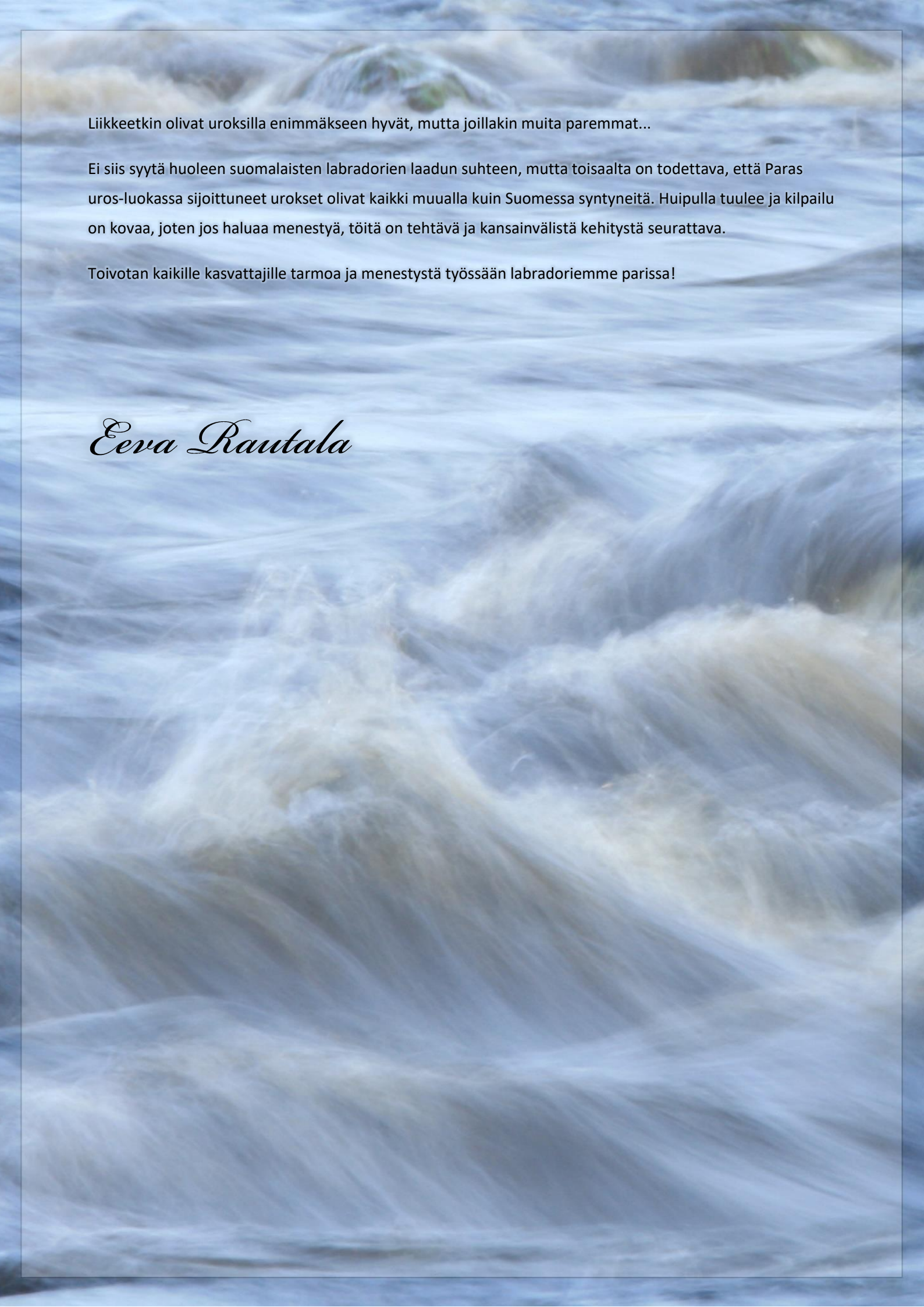
Urokset jakaantuivat aika tasaisesti eri luokkiin, mutta erityisen paljon mukana oli nuoria, mikä lupaa hyvää tulevaisuudelle. Lopulta valitsinkin parhaaksi urokseksi junioriluokan koiran, ikäisekseen toki varsin kehittyneen.

Taso uroksissa oli hyvä ja tasainen. Jälkeenpäin saatoin todeta, että monet olivatkin jo paljon näyttelyitä kiertäneitä.

Toisaalta mukana oli myös ns käyttölinjaisia koiria, joiden tavoite näyttelyssä olikin erilainen kuin yleensä muilla. Näiden tyyppi poikkeaa ihanteesta sen verran paljon, että H-laatupalkintoa korkeampaa ei ainakaan ole mahdollista antaa. Haluaisinkin tässä toistaa kysymyksen, olisiko jo aiheellista tarkistaa nykyisiä labradorien sääntöjä näyttely- ja koepalkintovaatimusten osalta realistisempaan suuntaan. Asia on meidän yhdistyksestämme kiinni, ja siitä olisi syytä keskustella.

Koska koirien arvostelut ovat luettavissa netissä, haluan vain todeta muutaman yleisen asian. Luonteet uroksilla olivat kuten pitää, ei juuri poikkeuksia. Ja erityisen ilahduttavaa oli huomata, että myös käyttölinjaiset esiintyivät iloisesti ja avoimesti, ehkä oli jopa tullut treenattua myös tätä asiaa. Junioritkin antoivat tutkia purennan, joka on koulutusasia. Muistakaa opettaa sana "hampaat" tms. jos haluatte näyttelyissä saada tämän sujuvan helposti. Esiintymiseen liittyen korostaisin, että hihnan tulee olla sopivan alhaalla kaulalla, ja korvien takana vain jos tarvitaan tiukempaa kontrollia hetkellisesti. Koiran pään pitää voida kääntyillä vapaasti, jolloin myös koiran luonnollinen ryhti pääsee esille. On syytä muistaa, ettei hyvä näyttelyesiintyminen ole mikään myötäsyntyinen ominaisuus, vaan koulutuksen tulos, ja töitäkin sen eteen on tehtävä.

Mitään yleisiä puutteita ei ollut havaittavissa, vaan yksilöittäin. Purennoissa ei ollut huomauttamista. Koska suuri osa uroksista oli hyvin rakentuneita ja rutinoituneita näyttelykoiria, palkintosijat ratkesivat paljolti turkin kunnon ja juuri sen hetkisen esiintymisen mukaan.

Liikkeetkin olivat uroksilla enimmäkseen hyvät, mutta joillakin muita paremmat...

Ei siis syytä huoleen suomalaisten labradorien laadun suhteen, mutta toisaalta on todettava, että Paras uros-luokassa sijoittuneet urokset olivat kaikki muualla kuin Suomessa syntyneitä. Huipulla tuulee ja kilpailu on kovaa, joten jos haluaa menestyä, töitä on tehtävä ja kansainvälistä kehitystä seurattava.

Toivotan kaikille kasvattajille tarmoa ja menestystä työssään labradoriemme parissa!

Eeva Rautala